

REDACȚIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.
Vrî de Duminecă pe un
— 4 coroane.
Pentru România și
trănitare pe un:
40 franci.

Manuscrisurile nu se napotiază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond; prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Apropierea maghiaro-română.

(R) Merge greu. Chiar și în tec-
rie. Așa, că trece drept corb alb Un-
gurul, care pledează pentru o apropiere
cu naționalitățile. Ear' în ziare arti-
colii, cari îndeamnă pe Unguri să se
apropie de Români, produc adevărată
senzație.

Un asemenea articol a apărut în
„Budapesti Hirap“ (n-rul dela 7 Iulie
n.), organ în strînsă legătură cu con-
tele Apponyi și chiar cu Széll.

Am dat, în numărul nostru de ieri,
concluzia acelui articol. Desigur, co-
mentar 'și-a făcut fiecare cititor. Pe
cât de dreaptă este însă concluzia ar-
ticolului, pe atât de curioase sunt
unele din premise.

Numitul ziar maghiar apostrofează
adică pe Ungurii, cari vor să înăbușe
vocea naționalităților, oprindu-le să
întră în Dietă. Află, d'asemeni, drept
și natural, ca să luăm și noi parte la
facerea legilor și la guvernarea țării.
Pledează, cu un cuvânt, pentru o
apropiere. Condiționează însă înțelegerea
dela lucruri ce nu se pot admite. Cel
puțin Români nu le admit în forma
presintată de organul susamintit.

Nici cei mai cuminți Unguri nu
vor să înțeleagă anume un lucru:
legăturile dintre noi și frații din Ro-
mania sunt atât de naturale, prin ur-
mare și de trainice, că nu se va găsi
un singur Român, care să zică: mă
lăpăd de dragostea fraților mei din
regat și n'am să mă mai gândesc
nici la durerile, nici la bucuriile lor,
în schimbul și cu prețul ca Ungurii
să se înțeleagă cu Românimea din
regatul Sfîntului Ștefan... Nici să im-
partă Ungurii puterea în două, fră-
țește cu noi, nu putem să le făgăduim
așa ceva. Ar fi să ne lăpădam de ce
ne este mai scump: conștiința națio-
nală, interesele și legătura de rasă.

Tot așa de adevărat este însă,
că nu se găsește un singur Român
mai de seamă, care să nu înțeleagă
și să nu propieze marile interese,
interese vitale, ce leagă pe Români
cu Ungurii. Atât contele Tisza, cât
și episcopul Popea, chiar în Arad,
înainte cu un an, au scos și cu
destulă erudițiune și cu atoritată ne-
contestabilă în evidența interesele
politice comune elementului ma-
ghiar și român.

Să nu ceară deci Ungurii, ca frații
din România să nu se mai intereseze
de soarta noastră, ci să se bucure
dacă prin noi ei pot să cucerească
simpatia unui regat viguros. Pentru-
că atunci, când va amenința potopul
de la Nord, nu Turcii vor pune
umer să apere monarchia austro-
ungară, ci dorobanții români, fără
cari chiar Rușii erau s'o pățească
în campania de la 1877—78. Să se
gândească Ungurii mai presus de
toate la un lucru: dacă România
s'a alipit de tripla alianță, a făcut-o
nu numai ca să-și asigure hotarele,
ci mai ales pentru-ca în cadrul ace-
stei alianțe elementul românesc să se
poată dezvolta.

Ear' grija aceasta pentru întărirea
răsei Ungurii să nu o ia ca irred-
entism, pentru-că păcătuesc în contra
adevărului.

Adevărul este adeca cel mărtu-
risit de toții Români mari: nu
suntem irredentiști, voim însă
libera dezvoltare națională! Nu ne
gândim și nu țintim la cucerirea
Ardealului, căci aceasta nu s'ar pu-
tute decât peste ruinele Austro-
Ungariei, a monarchiei, care este o ne-
cesitate pentru existența României.

Eată de ce atât noi d'acici, cât
și frații din regatul român în cu-
sinceritate la Casa de Habsburg, o-
crotitoarea popoarelor mici dintre
Carpați și Alpi.

Greșesc deci Ungurii, când pre-
supun, că „dacă din vreme în vreme sau
ivit antipatii între Maghiari și Români,
aceasta n'a fost decât rodul politi-
cei păgubitoare vieneze, care țintia di-
viderea“, cum scrie „Budapesti Hir-
lap“.

Nu așa! Causele dușmăniilor din-
tre aceste două neamuri sunt multe
și desigur cele mai puține se vor
găsi la Viena, ear grosul: în firea și
faptele celor cari au guvernât și gu-
vernează regatul S-tului Ștefan.

Să nu ne presinte, nici să ne
crează Ungurii unelte ale Vienei. Să
nu scrie nici un ziar, cum se scrie
în „Budapesti Hirap“: „Politica vie-
neză a găsit unelte docile în Români,
să crească astfel dușmani interni Un-
gurilor“, — pentru-că nici Viena n'a
avut interes să și-i facă dușmani pe
Unguri, și nici Români n'au fost nici-
odată orbi și proști să nu-și vadă
interesele și să nu-și cumpenească
faptele! Ci dincontră: Români au
căutat să se pună de acord cu intere-
sele mari dinastice, dela cari atârna
existența monarchiei, până-ce Ungu-
rii, luându-se când după Zăpolya și Ră-
koczy, când după Kossuth, s'au pus
în conflict cu interesele generale ale
monarchiei. S'au îndujmănit astfel nu
numai cu Viena, ci și cu naționalită-
țile cari știau să supună interesele
lor speciale binelui obșteșc.

Acesta-i adevărul istoric!

Insuși „Budapesti Hirap“ recu-
noaște, că mai ales brutalitățile lui
Tisza au inveninat lucrurile, făcând
astfel până și din Kossuthistul Pop
de Basești „agitator valah“... Dar
brutalitățile tovarășiei Wekerle-Szi-
lágyi — procesul Memorandumului — și
toate sălbăticiile lui Bánffy unde au
rămăș?...

Presa maghiară amică apropierei
dintre Maghiari și Români să ia deci
poziție întâiu împotriva guvernelor
brutale maghiare, în contra șovinis-
mului și sălbăticiilor sociale maghiare,
că acestea sunt causele dușmăniilor, ear nu
amestecul fraților noștri din România.
Frații noștri din regat, când și-au ridi-
cat vocea contra Ungurilor, nu și-au
ridicat-o cu gând să ia Ardealul, ci au
protestat contra brutalităților comise
sub scutul legii.

Așa făcând, îl vor ajuta pe Széll
să netezească drumul pentru o apro-
piere sinceră între Români și Unguri,
apropiere, care pe basa egalității îndrep-
tății — după-cum a declarat cel mai
autorizat prelat român, episcopul Po-
pea — noi ori-când cu plăcere vom
întimpina-o

„Cseh téboly“, adică nebunie cehească
numesc patrioții noștri aspirațiunile națio-
nale cehe. „Egyetértés“ (dela 8 c.) scrie de
pildă: „Aspirațiunile naționale i-au adus deja
pe Cehi de tot aproape de starea, care în-
cetează a fi politică, ci e o simplă nebu-
nie!“

Foarte bine: să zicem că așa e. Dar'
atunci cum să numim noi politica de ma-
ghiarisare a șovinistilor? Și cum de presa
maghiară vede pașul din ochii Cehilor și
nu vede birna d'acasă?

Să mergem însă mai departe. Ungurii
se arată îngrijiți din cauză că Cehii sunt —
panslavi! Au mers până să propună în
Dietă introducerea în chip oficial a limbii
rusești în toate școlile cehe.

Dacă așa de mare e primejdia pan-
slavă, nu se impune oare apropierea ele-
mentului maghiar de toți cei cari nu sunt
panslavi?... Și ce fac organele kossu-
thiste în interesul acestei sănătoase poli-
tice?

Archiducele Iosif și Români.

Se știe că archiducele Albrecht îi
iubia mult pe Români. Învățase a-
i prețui pe câmpul de luptă.

Ear' archiducele Iosif trece drept
cel mai popular între Unguri.

Nu găsim motiv, de ce decedatul
archiduce Albrecht n'ar fi fost iubit și
între Unguri și de ce archiducele Iosif
nu i-ar iubi și pe — Români?...!

Ungurii — cel puțin cei kossu-
thiști — nu gândesc însă așa. Cu o
insolență proprie numai „kazarilor“ —
cum li-se zice neo-maghiarilor — „Arad
és Vidéke“ din loc și „Egyetértés“
din Bpesta se îndoiesc adică de veraci-
tatea celor ce noi am relatat despre ar-
chiducele Iosif și adlatul său Balla. Mai
mult: organul lui Laibisch (acum Tiszti)
Lajos vrea chiar să-i prescrie archidu-
celui Iosif cum să se poarte: iubirea
pentru Maghiari exclude adică prețuirea
Românilor, — așa glăsuște organul lui
Barabás Béla.

Cum așa? Să fim noi, în Teara-
Ungurească, mai puțin decât Țiganii?
Presa maghiară numai atunci să laude
pe archiducele, când e vorba despre vre-o
binefacere ori îngrijire pentru Țigani,
ear' dacă archiducele acordă bunăvoință
și atenție și Românilor, atunci presa
kossuthistă să se poarte incușalificabil?

Dar' archiducele Iosif, ca membru
al casei domnitoare, nici nu poate să
aibă dispreț pentru vre-un popor din
monarchie și nobleța lui se manifestă
nu numai prin protecția acordată Un-
gurilor, ci și prin faptul, că ant de zile
a obosit a-și apropia pe Țigani numai
de viața popoarelor civilizate.

Cum nu o să-și aprecieze apoi pe Ro-
mâni, în mijlocul cărora petrece (la
Chișineu) atâtea zile plăcute și a căror
limbă dulce i-a fost accesibilă d'odată cu
învățarea limbii italiene?...!

Este deci o mare obrăznicie, când
„Egyetértés“ (numai pentru-că archidu-
cele a vorbit și românește) scrie:

„Este peste putință de-a crede,
că archiducele să se fi angajat agi-
tator român“.

Șovinismul concetățenilor noștri kos-
suthiști ar trebui să amușască cel puțin
când e vorba de membri înalte case
domnitoare!

Miserie și maghiarisare.

E cel puțin o coincidență ciudată. Nu
pentru-că ar fi apărut nouă în societatea
patriotică, ci fiindcă earăși se întâlnesc
deodată în presa maghiară două momente
vechi tocmai, ce difer în formă și în fond,
și totuși sunt rezultatul aceluiași sistem.

Eată de ce anume e vorba.

Tocmai zilele acestea se vestește din
Szentcs foilor maghiare, că o mie de mun-
citori maghiari, 160 familii, cari de 80—90
ani sunt prin contract colonizați pe dome-
niul dela Măgocs (comitatul Csongrad) al
contelui Károlyi Imre, în curând au să ră-
mână pe drumuri, peritori de foame.

Pentru-ce? — Se spune și cauza:
Muncitorii refuzați al contelui s'au dovedit
muncitori foarte — leneși, așa, că contele
maghiar e silit să-i dea afară cu 1 a Octom-
vrie a. c. și să-și angajeze brațe mai des-
toinice, dacă vrea să-și aibă moșia în
bană rinduală. Prin urmare, 800—1000
suflete patriotice sunt ajunse la marginea
prăpastiei, fără chip de-a se pute salva
pentru națiune!

În același timp însă, tot foile patrio-
tice, în loc de-a medita serios asupra reme-
diilor, de-a alunga miseria cel puțin din mij-
locul poporului, maghiar, — au scormonit
archive și au scos în vileag o vechie scri-
sură de a lui Kossuth Lajos, în care li-se
arată patrioților felul și modalitățile: cum
să maghiarizeze, cum să desnaționalizeze pe
cele economice îndeosebi pe Români din pa-
trie?!

Cum adică: Săcui emigrează în Ro-
mania cu miile (chiar statistica din luna
trecută spune acest lucru), Ciangăii bat cu
miile drumurile, încât au ajuns mai rău
ca țigani și pe Canaanul maghiar, pe Al-
föld, miile de Unguri sunt fără o bucată de
pământ, și totuși Ungurii nu știu ceva mai
cu minte decât să scoată la iveală epistola
dela 1877, în care Kossuth face planuri de
maghiarisare?

Asta-i naționalism la ei?!

Din România.

Convențiunea dintre guvern și Banca Națională.

Guvernul a primit condițiunile Băncii
Naționale, în schimbul sumei de 8,000,000
lei, sumă ce a și fost ridicată Vineri
de ministerul de finanțe.

Corpurile legiuitoare vor ratifica la
toamnă convențiunea dintre guvern și Bancă.
Condițiunile Băncii, după-cum am
mai amănțat, sunt: Să li-se prelungească
privelegiile de care se bucură, până la
anul 1930; să sporească emisiunea de la
25 la 30 la sută și să amănțeze jumătate
din acțiunile pe cari le are statul în capti-
tutul Băncii. În schimb a dat statului
cele opt milioane lei.

Recolta.

Știrile despre admirabila recoltă din
anul acesta au umplut de bucurie pe lumea
toată.

Mulți arăndași și proprietari speră să
scape de crasă, căci la mulți recolta este
excepțional de bogată.

În portul Brăila tranșacțiunile au în-
ceput să fie foarte vii. Mulți agenți străini
au venit să comande cantități mari de
cereale și de rapiță, pentru Englitera,
Austro Ungaria și Germania.

Invitare la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe al doilea semestru la

„TRIBUNA POPORULUI“

Cu condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, cari sunt cele următoare:

In Monarchie:

Pe un an . . . . . Cor. 20.—
Pe 1/2 an . . . . . „ 10.—
Pe 1/4 an . . . . . „ 5.—
Pe o lună . . . . . „ 2.—

Pentru România și străinătate:
Pe un an . . . . . franci 40.—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu cor. 4 pe an, având o întindere de 8 pagini, cele 4 pagini ale foii de zi, plus un adaus popular de 4 pagini.

Domnii abonenți sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor pentru regulata expedare a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și anunt pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima lună.

Este în interesul dlor abonenți, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonenți vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fâșiile, în cari li-s'a trimis „Tribuna Poporului“ până acum.

Administrația
„TRIBUNEI POPORULUI“.

Războiul chinez și bursele.

Prețurile dela toate bursele din Europa au căzut într'un mod violent, în urma discursului-declarație de războiu a împăratului Wilhelm al Germaniei. Este îngrijitoare această stare de lucruri pentru cei-ce și-au concentrat averile în acțiuni, este o grea povară pe Europa, de a geme mereu sub greutatea crizei financiare, care domină toate piețele decând cu izbucnirea războiului anglo-bur, și care se va continua cine știe cât timp, cu izbucnirea noului războiu general în extremul orient.

Pentru a ne face o idee despre gravitatea situației, n'avem decât să cităm câteva exemple din jocul bursei.

La 5 Iulie, de exemplu, după știrile ce ni-au sosit, valorile de stat, cât și particulare, atât la Berlin, cât și la Paris, Viena și

chiar și Budapesta au căzut foarte jos. Nu vom insista asupra mișcării din toate aceste centre; ne vom mărgini de a arăta numai efectul războiului chinez asupra bursei din Budapesta, pentru orientare, și ca indicatorul să și poată da seamă de îngrijitorii fluctuațiune.

Eată o mică însemnare:

	Curs la 5 Iulie	6 Iul. difer.
Banca austriacă de credit	678. 674.50	3.50
Banca ung. de credit pe acțiuni	712. 703.50	8.50
Căile ferate austro-ung.	657. 5 0.	7.
Tramvay electric	312. 308.	4.
Banca comerțială	2640. 2610.	20.

ADERENȚE.

La adresa dlui Ioan Moldovan, funcționar la banca „Victoria“ din Arad, au mai sosit aderențe și cuvinte de desaprobarie a agresiunii condamnabile dela „Crucea-Albă“ din Arad, — dela următorii domni din București:

Sava Șomănescu, fost președinte de Curte; Dr. Const. Chiricescu, profesor universitar; George C. Badescu, inginer; Dumitru Stănescu, profesor; Doctorul M. I. Ștefănescu, Ch. P. Orologa, artist român; Badea M. Mangăru, profesor; Ștefan Negulescu, directorul școlii primare de băieți No. 8 „Principele Ferdinand“; Ion G. Ștefănescu, directorul școlii de băieți; I. M. Popescu, George I. Vladescu, Ioan R. Ocheșanu, Petre Christescu, G. I. Chelaru, I. V. Raiculescu, absolvent al facultății de teologie; Vasile Navrea, student universitar; Dem. C. Ercianu, Nicolae Nicolaescu, George T. Ionescu, institutor la școala de aplicație; Constantin S. Popescu, institutor; Vasile Stoicănescu, Ioan Dumitrescu, Constantin N. Kirîțescu, Romulus M. Ghețu, Eliodor B. Constantinescu, student în filologie.

— Una la zi. —

„România Jună“ ne aduce o știre de senzație: secta enciclopedistă sibiană, bantue și în mândrul regat român. Eată, într'adevăr, ce aduce „România Jună“ n-rul de Vineri):

„Citim în „Democratul“, veneratul organ ploestean:

„Toțmai Țarul Rusiei care a propus conferința internațională de pace și desarmare, în anul trecut, și asupra căreia noi am spus că nu punem nici o credință, nu numai că însuși Țarul Rusiei a intrat într'un război neregulat cu China, dar chiar în Rusia se desființează dreptul de autonomie abantico cu care s'a administrat până acum provincia Finlanda, deslipită sub Petru cel Mare dela regatul Suediei“.

Auzi colo, toțmai Țarul, toțmai dumnealui, dela care așteptam, ca să zicem așa nițică protecție!

Știi ce, d-le Trifu, vechiu administrator al și mai vechiului organ?

Ca să mă te răsbuni, învață românește pe Țar, dă I să citească frășoiu de mai sus și las', dacă a mai intra el în războiu neregulat cu China și a mai desființa el dreptul de autonomie abantico.

E moarte sigură, nene Trifule!

Noutăți

Arad, 10 Iulie 1900.

P. S. Sa Episcopul I. Goldiș, însoțit de P. C. Sa părintele vicar Vasile Mangra, a vizitat ieri, 9 Iulie n, mănăstirea H.-Bodrog din diecesa Aradului.

Șovinism la clinică Eată o minune! Am ajuns vremea, ca sub titlul de mai sus — chiar în foii maghiare să cetim combătută întâmplarea de mai jos. În numărul său din 7 Iulie n., „Alkotmány“ scrie anume:

„O femeie în vârstă și bolnavă, împreună cu bărbatul său a fost în redacția foii „Magyarország“ și s'a plâns cu amar, că a fost alungată în chip brutal dela clinica pentru boalele interne din strada Üllő, fiindcă numai în limba germană a putut să-și spună boala înaintea medicului. Femeia, Clara Kronstein, (de-a lor, va să zică! — Red. „T. Pop.“) de origine e din Bănat și numai de puțină vreme petrece în Budapesta; asta e pricina, că nu prea știe ungurește. E de mult bolnavă și astfel a venit la clinică cu soțul ei, care e ofician telegrafist. Când însă a vrut să-și spună, în limba germană, boala de care suferă, — medicul clinicii nici n'a ascultat-o, ci formal a asvîrît-o pe ușă afară; ear' după-ce bărbatul ei, care-o aștepta la spire, a intrat să întrebe pe medicul de pricina purtării lui brutale, acesta i-a răspuns scurt: „Am dat-o afară, pentru-că a vorbit nemțește cu mine; dacă știe să mănânce pâne maghiară, atunci învețe ungurește.“

Asta e întâmplarea în adevăr rară, care numai la Maghiari se poate ivi. Accentuăm însă, că de data asta însăși foaia ungurească îi face următorul comentariu:

„Din două puncte de vedere putem să vorbim despre procedarea dlui medic: din punctul de vedere patriotic și filantropic. Ei, apoi noi, cari desigur avem atât de tare simț maghiar ca respectivul domn medic, condamnăm faptul, ca pe un om, ale cărui relații (căci această biată femeie a trăit și a crescut în Bănatul cu deservire german) i-au făcut peste putință însușirea limbii maghiare: din pricina aceasta să-și persecu-

tăm și să-și înstrăinăm de rassa maghiari în privința sentimentelor sale. Din punct de vedere al iubirii desaproapelui îndesebî i condamnabilă purtarea medicului, pentru-că a arunca dela clinică fără ajutor și fără sfat — pe-o biată femeie bolnavă, e o purtare fără suflet. Despre cazul întreg pierrea noastră este, și i-o recomandăm pentru viitor în atențiune șovinistului domn medic, că procedarea lui nu e nici patriotică, nici umană. De altfel — încheie „Alkotmány“ — e aproape sigur, că respectivul medic nici nu e Ungur, ci — Jidan“.

Ort ce va fi, cert e, că asemenea procedare e cel puțin o rușine pentru știința maghiară, în care profesorii maghiari, ex cathedra, înrădăcinează șovinismul turbat în inimile viitorilor oamei de „știință“ — ai Ungurilor!

Nedee pe Câmpul-Pâni. „Bunul Ecnom“ din urmă scrie: Ziua de Sf.-Petru va fi o zi de prea frumoasă petrecere populară pentru comunele noastre românești din acest ținut. Pe această zi, Joia viitoare, membrele „Reuniunii femeilor române din comit. Hunedoare“ aranjează pe Câmpul-Pâni între comunele Sibot și Balomir, în locul numit „Posta-veche“, o petrecere populară „Nedee“, cu pregătire mare și cu participare mare. Vor fi de față membrii comitetului „Reuniunii“ cu d-na presidentă Elena Hosszu-Longin în frunte, apoi inteligența din satele și orașele ținutului. Începutul la 4 ore d. a. Venitul curat e destinat în favorul fondului Reuniunii femeilor. Prețul intrării: după plac. Primirea oaspeților la gara din Sibot va fi la 12 oare a. m. și la 3 ore p. m. La această petrecere vor lua parte țeranii și țerancele din comunele Balomir, Sibot, Vineria, Cugir, Bocos, Romoșel, Vaidei etc., delectând publicul prin jocuri și cântări naționale sub conducerea bravilor învățatori din acele comune. Publicul inteligent va afla deosebită satisfacție a participării și în producțiile d-șoarelor Adelina Piso, virtuoaasa noastră violinistă și Valeria Pop, distinsa cântăreață, cari vor cânta câteva piese. Între femeile, în întâia linie fetele, ce se vor înfățișa îmbrăcate în costum național pregătit de ele înseși, se vor împărți premii din partea Reuniunii.

Omor în biserică. Se anunță, că silele trecute în biserică catolică din comuna Leha un vagabond din Galizia, anume Skrobak Anta!, ascuns acolo pe neobservate cu gând să fure din banii bisericii, a ucis cu un cuțit pe clopotarul Paléta, care, împreună cu străjerul de noapte, îl auzise și-l găsea spărgând lada bisericii. Nenorocitul clopotar a murit pe loc, ear' hoțul ucigaș a fost prins de străjer și desarmat. — Triste semne ale timpului „liberalismului!“

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.“

Divănire.

Divanul Giva.

Câte se mai scriu la o gazetă românească! Și cum trec toate fără urme; cum se volatilizează ca nu știu ce substanță chimică, — de pildă ca parfumul, care-ți ghidilă o clipă pelița interioară a nasului și apoi — dispăre. Unde? „Știi și eu?“ — ar răspunde „ilustrata“.

Câte s'au mai scris și la fle-iertata „Dreptatea“. Și din toate ale ei nu mi-a rămas în minte, decât un singur cuvânt. Un cuvânt, — cât de puțin! Și când mă gândesc, că altora li-o fi rămas și mai puțin de-atât...

Acest cuvânt e eufonicul „divănire“. E haș bănățanesc cuvânt și înseamnă — zice-se — pe nemțește Plauderei, ear franțuzește causerie. Nu înțeleg de ce n'am încerca să încetățenim acest cuvânt, mai ales că — fle zis în treacăt — Bănățenilor li-am face o bucurie. Căci e mare entuziasmul lor pentru frumusețea neîntrecută a limbii ce ei vorbesc.

Mie-mi place vorba asta, pentru-că îmi place și să divănesc, să stau tolănit colea pe canapea (Trif Aurel ar zice „canapă“) și sorbind din ceașca de cafea turcească (Trif ar zice „café“), să-mi închipuiesc, că sunt într'un divan ad hoc, unde se discută chestiuni naționale și culturale ca pe la noi, în țara lui Rațiu-Vodă.

Păcat numai, că n'am cu cine divăni, că sunt singurel în camera mea de sfat, singur cu gândurile mele și cu o droaie de muște neastâmpărate, ce-mi zumzăie mereu și-mi cântă sinistru într'un cor compus din vre-o cinci-zeci de voci, ca corul Blăjenilor, la înmormântarea lui Barițiu.

Ca un pașă... desmoștenit mă întind pe canapeaua vieții mele. Fumul de țigaretă (Trif ar zice „lulă“) se încălăcește pe drumul înspre tavan și ajuns acolo, se împreună și se despreună, se frământă și face tot felul de figuri bizare, ca gândurile unui redactor de categoria lui Daian în preajma scrierii unui articol asupra situației.

E cald topenie. Și pre-cum foamea te face să-ți aduci aminte de pâne și setea de apă, astfel mie pe căldura asta îmi vin în minte: vinul cu apa de Borszék și muniții cu răcoarea lor.

Înghit câteva duști de vin (în fantasmie), mă răcoresc prin muniții Cibinului (tot în fantasmie) și apoi gândul mă coboară în vale, la Sibiu și mă plimbă pe aici prin — „era cea nouă“.

— Stai, gândule trecător! Zăbovește puțin aici, cum zăbovește dorul la stnul iubitei. Oprește-te în Sibiul cel drag și ispitește, precum îndrăgitul ascultă ticăitul inimii iubitei sale și din șoaptele tainice judecă credința ei. Gândule, ce e prin Sibiul?

Și gândul se întoarce și-mi răspunde:

— Se vorbește cu stăruință despre o eră nouă. Foaia d-lui Coroianu cere, ca desci înainte conducătorii politici să fie caractere. Înseamnă-ți bine: dl Coroianu cere, ca conducătorii politici să fie ca rac-te-vel! Și aceeași foaie, care e și a d-lui Rațiu, cere, ca oamenii politici să nu facă speculă materială. Înseamnă-ți bine: dl Rațiu cere, ca oamenii politici să nu facă speculă materială... lă...

Ei bine, gândule, eu nu te înțeleg. Eu vîd și știu numai atât, că lupul nu și-a schimbat părul (nici măcar nu și-l'a vîpsit ca dl Coroianu!), dar uici năravul. Spune-mi deci mai lămurit: ce este cea „eră nouă“?

— „Știi și eu“ — răspunde gândul pe urma d-lui Mocionyi.

Bre, gândule, da tare mi-te-ai mocionyt, mi-te-ai făcut ilustrata! Haidem mai departe, căci nu-i de noi prin Sibiu. Aici sunt oamenii gr-u de pătruns, neinteligibili în inteligența lor...

Dar apropos: wie heisst inteligență? „Inteligența este aceea însușire, de-a fi inteligent (vezi Trif!)“, — ar scrie „Enciclopedia“...

Și pe aripile gândului plec mai departe, trec peste Bobohalma și — sto la Blaj!

Place-mi mie să mă plimb prin Blaj! Prin Blaj-sat și Blaj-oraș de-opotrivă. Să admir chereleul și să hoinăresc pe Câmpul libertății, visând despre trecutul și viitorul de aur al neamului meu. Numai Zeza să de n'ar fi atât de aproape!...

Blajul și Sibiul! Eată tot ce avem noi Românii ardeleni mai scump. Chiar și soarele caprițios resare când la Blaj, când la Sibiu, după-cum îi sunt dispozițiile confesionale...

Intrând în Blaj (în fantasmie), îl găseam în haine de serbătoare. Reverendissimi preoți cu frunți senine, cu zimbet de triumf sub mustețile ciuntite, se plimbă discutând

ULTIME ȘTIRI.

Războiul Europei cu China.

LONDRA, 9 Iulie. Prințul Tuan a dat un decret, în care amenință pe regii din Sudul-Chinei, că îi va tracta ca pe trădători. Se vestește, că Chinezii vor părăsi Tiencin-ul, fiind că menținerea legăturii cu el e foarte anevoioasă. — O știre din Nanking anunță, că 15.000 Chinezi merg pe canalul-mare spre Nanking, ca să-l împresoare.

Tot din Nanking se raportează, că din Pastingfu a pornit în contra Pekingului o mare putere armată rusă-japoneză.

München, 9 Iulie. Ziarul „Münchenener Allg. Zeitung” comunică amănunte înfrorătoare despre uciderea ambasadorului german Ketteler la Peking. Spune, că mai întâi i-au ars ochii cu fer roșit în foc, apoi i-au smuls limba și i-au despoiat toată pielea de pe cap și numai după aceea l-au ucis.

LONDRA, 9 Iulie. „Daily Mail” are din Shanghai știrea, că în timpul, când s'a început în Pekin atacul în contra străinilor, Germanii au asediat poarta Cien-Nieng, ear' prințul Ciang, dușman al Boxerilor, a ocupat celelalte trei porți ale orașului.

S'a produs o luptă grozavă, în care au căzut 2000 Chinezi și 5000 Boxeri. Germanii au săvârșit o operație minunată, când cu două mari tunuri au măturat de tot strădele din giurul porții.

Un curier, care eșise în 3 Iulie din Peking, a spus că ambasadele străine sunt provăzute cu alimente. (Din partea Chinezilor?)

Cifu, 7 Iulie. În Macdeu revoluționarii au omorât pe episcopul catolic, doi preoți și două călugărițe.

Londra, 9 Iulie. „Times” este informat, că Li-Hung-Ciang a provocat pe ambasadorul din Londra al Chinei, ca acesta să insiste, ca Engliera în alianță cu America să provoace pe Japonia, ca ea împreună cu Engliera și cu Statele-Unite să ia în ocrotire imperiul chinez și ele tustrele să-i dea un guvernament puternic.

Viena, 9 Iulie. Se raportează de pe vasul austro-ungar „Zenta” că până acum au debarcat 20.000 oameni și că împărăteasa a părăsit Pekingul.

Bruxella, 9 Iulie. O parte a miliției chineze de sub comanda prințului Cing nu s'a alăturat la reșcoala Boxerilor, ci tocmai a luat poziție în contra acestora.

Prințul Tuan a dat poruncă guvernatorului din Satung să ocupe Nankingul; guvernatorul însă a denegat ori-ce supunere.

O foaie din Shanghai confirmă știrea lansată, că prințul Cing a provocat o contra-revoluție în Peking.

Agentia „Reuter” raportează: O foaie chineză anunță, că prințul Cing a sosit cu trupele sale la Peking cu scop să apere pe străini și să-i provadă cu alimente.

Răzbunarea împăratului german.

Berlin, 9 Iulie. La plecarea spre China a vasului de război cuirasat „Wilhelm”, împăratul Germaniei și-a luat rămas bun dela personal prin următoarele cuvinte:

„Voi sunteți prima expediție din cuirasatele mele, pe care îi trimit în străinătate. Gândiți-vă, că aveți să luptați împotriva unui dușman vicelant, dar înzestrat cu arme moderne. Răzbunați sângele german, ce s'a vărsat! Cruțați însă pe femei și pe copii. Nu mă voi liniști, până când nu voi strivi pe Chinezii și până când nu voi răbuna faptele lor înfrorătoare. Cu camerazii vostri de diferite neamuri fiți totdeauna în bună prietenie.”

Editor: Aurel Popovici-Barciann.
Red. respons.: Ioan Russu Sirianu.

Producțiunile unei Reuniuni de cântări și muzică. Ni-se trimit spre publicare următoarele: Reuniunea română de cântări și muzică din Recița-montană, fiind timpul favorabil, va face o excursiune la Văliug, unde aranjează Duminecă, la 15 Iulie a. c. producțiuni musicale-teatrale. Dimineața, la 10 oare, la serviciul divin în sft. biserica va executa o liturgie în cor mixt de 6 și 7 voci. După amiază concert public, în grădina bisericii, după un program bine ales și variat, ear' în pauze concertează muzica instrumentală. Seara, la 8 oare: Teatru și concert în localitățile ospătării mari, cu program bogat. După producțiune dans. Prețul de intrare foarte moderat.

Misionari unguri. „Apărarea Națională” din București scrie: O ciudată informație a fost adusă alături de unele știri, că trei călugări unguri au să vină ori că au venit deja în județele Moldovei să inspecteze și să organizeze pe Românii catolici de la sate.

Cerem să se desmintă asemenea știri, ori să ni-se spună după ce drept se primesc asemenea inspecțiuni ungurești în satele române, când avem în România episcop și arhiepiscop catolic?

Dacă până în 5 zile nu ni-se va aduce liniștea deplină, asupra acestei chestiuni, vom avea a reveni cu toată energia și a provoca o adevărată campanie în preș și în țară.

Ce ar zice Ungurii, când un jurnal al lor ar da informațiunea, că o misiune de trei Români ortodocși au fost trimiși să cutreere satele române din Ungaria și să le organizeze? ...

Un căpitan ungar — spre America. Se anunță din Seghedin, că un căpitan de la husarii de-acolo, anume K. Ernő, care și-a păpat în cărți nu numai întreaga sa avere, ci mai defraudase și 4000 coroane din banii regimentului, — și-a părăsit nevasta și doi copilași și s'a sters în America. Se vorbește, că socorul lui, care e un om fruntaș și bogat, a re plătit suma defraudată de bravul său ginere.

Cum se poartă împărăteasa Rusiei? Împărăteasa Rusiei e una din femeile, care se poartă mai simplu îmbrăcate azi. Atâta se îmbracă de simplu, că damele ei de curte abia îndrăznesc să iee o haină din cele mai bogate și pompoase, când știu că se vor întâlni cu ea. În păr nu poartă ace de lux, brățare la mâni de asemenea nu, inele încă, afară de cel de logodnă, numai două mici, ce le are ca aducere aminte prețioasă. E și rubin foarte în țară pentru simplitatea ei, prin care parcă vrea să deie stat și pildă de părăsire a luxului, a zăpezii pe îmbrăcămintă și zorzoane, pildă, se pentru obștea mare are înțeles, pentru obștea, care azi până jos la popor începe a se lăsa îmbătățită de fumul prost al luxului. O, de-am înțelege și noi graiul acestei pilde înțelepte și de sus date!

Câți Englezi au perit în războiul cu Burii? În 6 I. c. n. ministerul englez de război a scos la iveală o nouă statistică

a jertfelor engleze, căzute în războiul cu Burii. După constatăriile acestei statistice, până în ziua de 9 Iulie a. c. au căzut în război: 2055 ofițeri și peste 33.255 soldați, ear' prin felurite spitale și zac alte vr'o 40.000 greu răniți. Astfel, jertfele engleze, mistuite până acum de războiul buro-englez, se urcă la cifra de 81.045 oameni.

Un oraș, care se mută. Locuitorii din orașul Dannerburg (pe riul Elba), au hotărât cu toții, să se mute dela Sf. George anul viitor, din pricină că în cel din urmă 12 ani au avut să sufere mai multe de 15 mari ieșiri de ape ale acestui riu, care li-a pricinuit pagube nenumărate. Consiliul comunal a și hotărât, cu încuviințarea autorităților mai înalte, ca să părăsească numitul oraș și să zidească un altul pe dealul vecin, punându-se pe viitor la adăpost de furiile Elbei.

AVIS!

Spre a ne pute orienta cu privire la încuștirarea oaspeților și acuirea trăsurilor de lipsă, precum și pentru orientarea otelieiului concretizat cu servirea banchetului, rugăm pe toți cei ce vor participa la adunarea societății pentru fondul de teatru român ce se va ține în zilele 22 și 23 Iulie a. c. să binevoiască a se înștiința la adresa subscrierului Dr. Laurențiu Pop, avocat în Abrud, cel mult până în 15 I. c., anunțându-ne totodată, dacă dorește a lua parte și la banchet.

Este în interesul onorațiilor oaspeților, ca să se însinue la timp ca să nu fie expuși neplăcerii de a nu afla trăsuri la îndemână și să nu întâmpine greutăți la încuștirare și la participarea la banchet.

Abrud, 6 Iulie 1900.

Dr. Laurențiu Pop, Petru Macaveiu,
pres. com. de încuștirare, secretarul com. de încuștirare.

Din public*).

Onorată Redacțiune! Relativ la notița apărută în Nrul 106 al „Tribunei Poporului”, în rubrica din „Din public”, Vă rog a da loc următoarei rectificări:

1. Nu este adevărat, că eu și cu fratele meu August am stat în pândă cu ciomege, em sărit fără veste asupra avocatului de tristă figură Dr. Nicolae Mănoiu și l'am lovit cu ciomagul în cap; adevărul este însă, că eu și cu fratele meu, care a avut cu numitul avocat o mică socoteală de onoare, întâlnindu-ne cu acest miserabil înaintea judecătoriei de cerc din Zernești, fratele meu s'a adresat la el cu cuvintele: „Domnule Mănoiu, am să te întreb ceva”; la ce „domnul” (:?) Mănoiu a răspuns în mod brusc: „Nu am timp pentru Dumneata”. Replica fratelui meu a fost o palmă strajnică trasă cu mâna dreaptă pe obrazul stâng a numitului „domn”, care a avut de urmare sbursarea în vënduch a ochilorilor

* Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

violu pe protoarele adumbrate. În mână țin „Unirea”, organul locale. Mă apropiu și eu de dinșit cu un oare-care aer de pudicitiune, le fac o pleacăciune și îi întreb, de ce e vorba (orațiunea)? Ei, fără să-mi răspundă, îmi dau un număr din „Unirea” și îmi spun să citesc primul, care tratează despre: „Academia-literară greco-catolică din Blaj”...

Am rămas stupefiat. Vedeam, într'adevăr, că inclișii Reverendissimi suat ferm hotărâți a duce în deplinăire următorul conciliu al sinodului din Blaj:

„Pentru cultura religio-morală a poporului veneratul ordinariat arhiepiscop, peoc să rela cu veneratele ordinariate sufragane firul pertractărilor pentru de-a înștia Academia literară, care să edeie „scrieri de cuprins religios moral”...

Eată, zic, adevărata eră nouă! Eată oritul, adevăratul răsarit al acestei eră! Academia literară greco-catolică pentru cultura religio-morală este fundamentul social al viitorului nostru propice. Trăiască deci veneratul ordinariat!

Dar apropos: ce este „ordinariat”?... „Este, care de ordinar face ordine.” — ar răspunde cu singuranță „Enciclopedia”... Să-l trăiască D-zeu!

Așa dar o nouă Academie literară! Cum? Și Sionul nu saltă? Poporul nu se bucură? Törnava nu ese din albie? Nimeni nu vrea să ia notiță despre acest eveniment? Sibilonilor! ce stați așa de neînșuflețiți și nu salutați oritul soarelui nostru religio-moral?... Aha, sunteți geloși, sërmanilor, căci soarele earăși și-a mutat reșdiuța în Blaj...

O nouă Academie literară! Ce fericit popor suntem noi Românii Ardeleni! Nu știm încă serie, ne batem joc de dulcele graiu românec, dar—ne croim o nouă Academie literară. Avem Asociație literară, avem societăți de lectură, avem o Enciclopedie, avem pe Diaconovich, ca pupăză pe colac. Azi-mâne avem și-o casă națională. Vorba Românului: cap avem, minte ce ne mai trebuie!

O Academie greco-catolică! Auzi domnule Broju! Și nu ți se abate în peptu-ți de aramă inima cea ortodoxă? Ce crezi? n'ar fi bine, ca la Sibiu să se înșințeze o Academie ortodoxo-morală cu tendințe similare? Căci, vezi bine, exigențele etice ale unui popor sunt determinate de interesele confessionale. Dacă există o morală greco-catolică, pe care a o cultiva se simte nevoie, trebuie să existe și o morală ortodoxă.

de aur-talmi ai „domnului” palmuit. Și-a mai permis apoi fratele meu a'apuca pe „domnul” din chestiune de guler și a'î trânti într'un mod cam nedelicat la pământ, cu care ocaziune numitul „domn” a primit câteva contuziuni în față și apoi au intervenit dnii Meșian și Czampa, cărora li-a succes a'î despărți pe beligeranți;

2. Nu este adevărat, că eu sau cănele meu am fi avut vre-un rol activ în această luptă; atâta însă pot mărturisii, că având și eu cu „domnul” numit o mică socoteală, bucuros i-aș fi tras și eu vre-o câteva, dar am ținut de incompatibil cu legile de onoare și buna cuviință, ca doi inși să atace pe unul singur;

3. Nu este adevărat, că dl Nicolae Mănoiu e domn; adevărat este însă, că numitul individ deși avocat, este un mic și bădăran fără creștere, căci dacă ar fi domn, ar trebui se știe, că chestiuni de palmi se resoalivă între domni cu pistoale ghintuite la distanță de 15 pași și schimb întreit de plumburi: individul din chestiune, care e atât de sensibil, încât, vătămăt fiind din partea vre-unui candidat de teologie, îl provoacă imediat la duel, fiindcă știa că acest din urmă nu poate primi duelul, a preferat în casul de față a-și procura satisfacțiune pe cale judecătorească și prin notițe mincinoase publicate prin jurnale, pe cari nu are curajul a-le subscrie cu numele seu;

4. Pe lângă toate acestea Niculiță Mănoiu este și un dobitoc de dimensiuni considerabile, căci prin notița publicată în „Tribuna Poporului” mi-a dat mie ocaziunea binevenită a tracta chestiunea de față, care numai pentru el este compromiștoare și pe cale jurnalistică. Observând, că procesul intentat din partea subomului Mănoiu în contra mea și a fratelui meu pentru vătămăre corporală, se va fini în curând și că atunci voiu da publicității toate actele referitoare la acest proces și exprimându-mi firma speranță, că D-voastră, ear' ați publicat în coloanele „Tribunei Poporului” o notiță anonimă plină de vătămărele cele mai grave la adresa unui fundator și abonent al foil, îi veți da și acestuia ocaziune ca să se spele de noroiul aruncat în fața lui din partea unui miserabil, semnez cu toată stima:

Dr. Lemény,
advocat.

ULTIM CUVENT.

Un amic îl găsește în pat pe marele poet Heine.

— Ce scrii? îl întrebă.

— Testamentul, răspunde poetul. Las toată averea mea nevestei, dar cu o condiție: să se mărite îndată după moartea mea. Cel puțin va fi astfel un om, care de sigur va regreta că am murit.

Idem, dacă ar exista o matematică ortodoxă ar trebui să existe și o matematică unită...

Haideți deci, nu zăboviți, ridicați două mandle Academii să fie păreche. Presidentii nu pot fi decât la Blaj Daian, ear la Sibiu...

„Știu și eu?” ar zice... Ba știu. La Sibiu au pe Trif, teolog consumat. Par nobile fratrum!

Dar vai, afurisiată divănire! Afurisit cuvânt bânătean. Eată m'ai scaldat în sudori. E o topenie de căldură. Și muștele impregiurului meu scâncesc lugubru ca sus-lăudatul cor vocale. Arunc penaa și mă rostogolesc pe canapea. De nu v'am divănit destul, voi continua de altă-dată. Când? „Mai știu și eu”, răspunde „ilustritatea”.

Ghe. Vasăscu.

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piețe se scotesc în coroane și după 50 chilogramme, ear' nu ca și până acum, după maza metrică (100 chilogramme).

Prețurile dela 10 Iulie n. din Budapesta

Grâu în Octomvrie	cor.	7.83—7.84
Secară		6.34—6.85
Ovės		5.74—5.76
Cucuruz pe Iulie		5.23—5.24

Prețurile dela 6. Iulie din Arad:

Grâul cel mai bun	cor.	7.32—7.40.
Cucuruz		5.25—5.45.
Secară		5.60—5.80.
Orz		5.50—5.60.
Ovės		4.60—4.80.

Cursul pieții din Arad.

Hârtie-monetă română	Cump. n.	9-48	vând	9,52
Lire turoești		—		—
Imperiali (15 R. aur)		18.90		19.—
Ruble rusești 100 à		126.—		12.—
Galbeni		5.58		5.63
Napoleon-d'or		9.48		9.55
100 Marco germane		58.50		58.95
Livre sterling		11.90		12.50

S p i r t :

25 Aprilie

Spirit rafinat; cu toptanu	115.—
" " cu micu	118.—
" brut cu toptanu	113.—
" " cu mic	116.—

„Noua Revistă Română“, organ pentru politică, literatură, știință și artă, ce apare la 1 și 15 a fiecărei luni, în Nr. 12. (Vol. 1.) din 15 Iunie v. 1900 are următorul sumar :

Cronica politică și economică: Constantin I. Moteanu: — Situația financiară și datoria publică. A. D. Damianoff: — Băncile de emisiune și circulațiunea monetară. (In special Banca Națională română). *Literatură:* Ioan Pop Reteganul: — Fiuța Nuțului (novelă). Sim. Fl. Marian: — Musca rea. *Psiho-Fiziologie:* Dr. Birman: — Despre timiditate. *Note și discuțiuni:* T. Dușescu Duța: — Poesia noastră populară. *Mișcarea literară și științifică:* Dr. Zosin: Substratul patologic în pesimismul contemporan. — Aurel Onciul: Dreptul administrativ român (de Dr. George Popovici). — Ioan Socaciu: Idei fundamentale în economia politică și o nouă teorie sociologică. — S. Ordeanu: Eminența pesimist, profet și economist. — Notițe bibliografice. *Suplimentul I:* Chestionar privitor la psihologia poporului român de G. Coșbuc, Ang. Dămetrescu, O. Densușianu, C. Rădulescu-Motru. — Căntecele haiducești de Filip Drugescu. — Expoziția de tablouri în marele palat de cristal din München de Ulpiu Traian Mihaiu. *Suplimentul II:* Clopotele, de Du Midi. — Plutașul (poesie), de G. Mugur. — Pensionarii, de I. D. Manolache. — Primăvara (pastel), de Paul St. Ionescu. — Cineinat Pavelea (fantasil), de I. I. Sceopul.

Prețul unui exemplar (în toate țările uniunii postale) 1 leu; ear' abonamentul: în toate țările uniunii postale: Pe un an lei 24, Redacția și administrația: Pasagiul Român, 20 — București.

„Revista economică“, organ pentru societăți financiare și comerciale. Apare la 10 a fiecărei luni în Sibiu. Director: Dr. Corn. Diaconovich. Nr. 6 (Anul II.) din 10 Iunie are următorul sumar: Patru orașe transilvănene. Bogățiile lor. (Date statistice financiare de P.) — Băncile noastre. (Adunările generale din 1900. Seria III). — Compararea celor patru metode principale ale contabilității. — Teoria asigurărilor asupra vieții. (Asigurări de capital), de I. Lăpădatu. — Agricultură: Situațiunea agricolă; Serviciul veterinar; Referenți agricoli în străinătate; Statistica recoltei; Grânare (Patule) de rezervă; Reserveciți economi; „Reuniunea română agricolă din comit. Sibiuului“. — Revista financiară: Situațiunea. — Cronică: Anchetă pentru program european în mersul trenurilor; Trenuri ececelerate în Transilvania; Sentirea de ontribție a hârtiilor de stat; Datoria flotantă a monarchiei. — Literatură: „Buna chivernisală“. — Trageri la sorți. — Bursa de efecte din Viena. — Bursa de efecte din București. — Bursa de mărfuri din Budapesta.

„Economia națională“, revistă economică, statistică și financiară, apere lunar în București (anul XXIV). Fondator și director: Dl Petre S. Aurelian, membru Academiei. Nr. 4 din luna Aprilie 1900 are următorul sumar: P. G. Cantilli: Chestia Porților de fer. — St. Romanescu: Contribuțiunii la istoria datoriei publice române de la 1850—1900. — V. I. Radu: De ce nu îmbrățișează Românii comerțul. — „*“: Chestia terebentinei. — Critici și referate: Idei fundamentale în Economia politică în o nouă teorie sociologică. de Ioan Socaciu, profesor. Expunerea pe scurt a principiilor fundamentale ale Istoriei de A. D. Xenopol.

In atențiunea domnilor învățători români. Aducem la cunoștința domnilor învățători de la școalele populare, că Inaltul minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică cu datul de 26 Martie 1900 Nr. pres. 1070 a aprobat manualul „Geografia pentru școalele populare întocmită pe baza planului ministerial de învățământ, partea primă pentru clasele III. și IV., de Vasilie Goldiș, profes. gimnas.“

In legătură cu aceasta anunțăm pe domni învățători, că tocmai acum a esit de sub tipar și partea a doua din Geografia dlui Vasilie Goldiș.

Ambele părți se pot rocura de la Librăria editoare Ciureu în Brașov, precum și de la toate librăriile din patrie.

„Foaia Pedagogică“, ce deja în al IV-lea an apare lunar în Sibiu, în întindere de două coale, sub direcția dlui prof. Dr. D. P. Barcianu, are în Nr. 6 (din Iunie) următorul cuprins:

Manualele de școală. Tractat de H. Trunk, prelucrat liber de George Dragoiescu (Urmare și încheiere). — Modele de lecțiuni: Cumpenele și Cântarul, Două lecțiuni din fizică pentru anul al V-lea, de Dr. Ioan Stroia. — (Urmare și încheiere). — Școala învățătorului sau familia părinților poartă vina, că adesea din copiii trecuți și prin cea dintâiu es indivizi cu caractere slabe, de Ioan Paicu, învăț. — Din literatura școlară. — Informațiuni. — Felurimi. Corespondență.

Abonamentul pe an: 6 coroane. — Ca unica foaie bună și de specialitate, ce-o avem pe terenul pedagogic, o recomandăm călduros tuturor învățătorilor nostri.

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“
următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cause administrative. Prețul	—	1.—
2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul	—	2.—
3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, prețul	—	—80
4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, prețul	—	2.—
5.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu — prețul	—	4.—
6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul.	—	2.50
7.) „Războiul pentru neatarnare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului	—	1.20
Prețul „Coroanei“	—	1.60
8.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secula nasc. Truția — prețul	—	1.—
9.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul	—	1.—
10.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. Prețul:	—	3.60
11.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț:	—	1.60
12.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Prețul	—	5.—
13.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, preț	—	1.50
14.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilchelm Niemandz prețul	—	1.20
15.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator în Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase, pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	—	—

La comanda să se mai adauge de fiecare op 10 fleri spese postale.